

Sygn. akt: WZ 3/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Edward Matwijów (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jerzy Steckiewicz

Protokolant : Anna Krawiec

przy udziale prokuratora Naczelnej Prokuratury Wojskowej płk. Jarosława Ciepłowskiego

w sprawie ppłk. rez. W. W., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 27 marca 2014 r., zażalenia wnioskodawcy na postanowienie Wojskowego Sądu Okręgowego w P. z dnia 9 stycznia 2014 r., w przedmiocie zwrotu uzasadnionych kosztów procesu po wysłuchaniu wniosku Prokuratora;

p o s t a n o w i ł

utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 5 września 2012 r., Wojskowy Sąd Okręgowy w P. skazał ppłk. rez. W. W. za popełnienie występku z art. 228 § 1 k.k. na karę 6 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 2 lat z jednoczesnym orzeczeniem przepadku na rzecz Skarbu Państwa równowartości korzyści majątkowej w kwocie 7. 350 złotych.

W uwzględnieniu apelacji obrońcy oskarżonego wniesionej od tego orzeczenia, Sąd Najwyższy Izba Wojskowa wyrokiem z dnia 4 marca 2013 r., sygn. akt: WA 4/13, zmienił powyższy wyrok w ten sposób, że uniewinnił ppłk. rez. W. W. od popełnienia przypisanego mu czynu z art. 228 § 1 k.k.

W związku z prawomocnym uniewinnieniem ppłk rez. W. W., we wniosku z dnia 16 grudnia 2013 r. (k. 7228), wniósł o zasądzenie na jego rzecz od Skarbu Państwa kwoty 41.421.39 złotych z tytułu poniesionych przez niego kosztów procesu, w tym wynagrodzenia obrońcy wraz z kosztami dojazdów.

Wysokość poniesionych, a zdaniem wnioskodawcy uzasadnionych wydatków udokumentował on załączonymi rachunkami i oświadczeniami.

Postanowieniem z dnia 9 stycznia 2014 r., sygn. akt: KO .../13 (k.7279) Wojskowy Sąd Okręgowy w P. zasądził od Skarbu Państwa, na rzecz W. W. kwotę 13.934.94 złotych tytułem uzasadnionych wydatków poniesionych w postępowaniu karnym w sprawie So .../11, w tym 8 160 złotych tytułem wynagrodzenia obrońcy.

W zażaleniu na to postanowienie, ppłk rez. W. W. podniósł zarzut błędu w ustaleniach faktycznych poprzez dowolne przyjęcie czterokrotnej stawki minimalnej opłaty za czynności obrońcy, zamiast stawki sześciokrotnej za obie instancje sądowe.

Na tej podstawie wniósł on o zmianę zaskarżonego postanowienia, poprzez przyjęcie sześciokrotnej stawki minimalnej opłaty za czynności obrońcy.

W uzasadnieniu zażalenia skarżący wywodzi, że przyznane obrońcy wynagrodzenie nie odzwierciedla jego znacznego nakładu pracy, w konsekwencji czego został on uniewinniony.

Postulowana przez wnioskodawcę sześciokrotna stawka minimalna w kwocie 12.240 złotych, wraz z pozostałymi, niekwestionowanymi składnikami kosztów procesu stanowiąca łączną kwotę 18.014.64 złotych, byłaby adekwatna do poniesionych przez niego kosztów procesu.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Uważna lektura uzasadnienia zaskarżonego postanowienia Sądu pierwszej instancji prowadzi do wniosku, iż sąd ten poddał wnikliwej analizie wszystkie składniki wydatków, które wskazał skarżący, domagając się ich zwrotu z tytułu poniesionych kosztów procesu.

Sąd *meriti* uzasadnił dlaczego niektórych składników kosztów procesu nie uwzględnił, bądź też uznał za zawyżone.

Należy podzielić stanowisko Sądu pierwszej instancji, iż żadaną przez skarżącego kwotę 30.000 złotych na którą wycenił swoją usługę sam obrońca, należało uznać na wygórowaną, jeżeli weźmie się pod uwagę charakter sprawy, że na 19 rozpraw sądowych tylko w 7 z nich uczestniczył obrońca.

Zasądzając od Skarbu Państwa na rzecz W. W. kwotę 8 160 złotych z tytułu poniesionych kosztów wynagrodzenia obrońcy, a więc stosując czterokrotną stawkę minimalną wynikającą z rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz. U. Nr 163 poz. 1348 ze zm.), Sąd pierwszej instancji, wbrew subiektywnej ocenie skarżącego że jest ona zaniżona, zdaniem Sądu Najwyższego nie naruszył obowiązujących zasad ustalania wydatków związanych z ustanowieniem jednego obrońcy.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy postanowił jak na wstępie.